

دریچه

موزه و مجسمه هایپرئال

نگارنادری پور

با وجود آنکه استفاده از تکنیک هایپرئال و ساخت مجسمه‌هایی با شباهت فراوان به انسان، قدمتی دیرینه دارد، اولین بار مادام تئوسو در حدود ۲۰۰ سال پیش موزه‌ای را به آن اختصاص داد، اما در ایران شروع استفاده و ساخت این‌گونه مجسمه به سال ۱۳۲۰ می‌رسد. این هنر که اولین نمونه‌های آن محدود به موزه مردم‌شناسی کاخ گلستان در تهران و موزه حمام گنجعلی‌خان در کرمان بود، هم‌اکنون قابل مشاهده در بسیاری از موزه‌های کشور است. ظرفیت مجسمه هایپرئال در بازنمایی واقعیت و بازسازی تاریخ، آن را به یکی از ارکان اصلی موزه‌های تاریخی و مردم‌شناسی دنیا بدل کرده و استفاده از امکانات روز در زمینه مواد و متریال، باعث ارتقای چشمگیر این نوع مجسمه در دهه‌های اخیر شده است. از طرفی گوناگونی فرهنگ‌ها و اقوام در ایران و همچنین سرگذشت طولانی و پرفرازونشیب سرزمین‌مان، معرفی هرچه دقیق‌تر گذشته و تاریخ غنی ایران را ضرورتی غیرقابل چشم‌پوشی ساخته است، اگر رسالت موزه‌ها آشنایی و شناخت بیشتر و عمیق‌تر بازدیدکننده با تاریخ و فرهنگ است، مجسمه هایپرئال، پرچمدار ارتباطی صریح، بی‌واسطه و به یادماندنی با مخاطب است. مجسمه‌های هایپرئال و سوپرئال که در کشور ما عموماً به اسم مجسمه مومی شناخته می‌شوند، این روزها از طیف گسترده‌ای از مواد که شاید دیگر موم به زحمت بخشی از آن باشد، ساخته می‌شوند.
سرامیک، فایرگلاس ۳، پلی وینیل ۴، لاتکس ۵ و انواع پلیمر ۶ و سیلیکون ۷ در خیلی از موارد جای موم را گرفته‌اند. این قبیل مجسمه‌ها با لحاظ شباهت فراوان به انسان و در نتیجه ایجاد حس تحیر و تعجب در بیننده، قابلیت‌های کاربردی متعددی دارند. انتخاب موضوع و حالت مجسمه، کاری که انجام می‌دهد با موقعیتی که در آن واقع شده است، می‌تواند اطلاعات وسیعی به مخاطب ارائه داده و احساسات متفاوتی را در او برانگیزد. موضوع و دستمایه اصلی این مجسمه‌ها، انسان در تمامی ابعاد است که با اهداف و کارکردهای گوناگونی ساخته می‌شوند اما مقصود از مجسمه هایپرئال موزه‌ای مجسمه‌هایی است که برای موزه (اعم از خصوصی و دولتی) ساخته شده و هدف و کاربرد اصلی آن اطلاع‌رسانی و آگاه‌سازی است. مجسمه موزه‌ای خود به بخش‌های مختلفی از جمله مردم‌شناسی، تاریخی، باستان‌شناسی و مشاور و… تقسیم می‌شود که به شکل اجمالی به کارکرد این مجسمه‌ها می‌پردازیم.

۱- Hyperreal / ۲- Tussaud Madam / ۳- Fiber Glass / ۴- P. U. - ۵- Latex / ۶- Polymer / ۷- Silicone

موزه‌های مردم‌شناسی

هدف اصلی ساخت مجسمه با کاربرد مردم‌شناسی، به نمایش گذاشتن نحوه زندگی و رفتار افراد یک جامعه خاص است. در این موارد چهره مجسمه معمولاً به شخص خاصی شبیه نیست بلکه خصوصیات ظاهری و رفتاری رایج در کل آن قوم را دارد. به معنای دیگر مجسمه‌ساز در این قبیل مجسمه‌ها تیپ‌سازی می‌کند و بر اساس اطلاعات نوشتاری و تصویری و به مدد دانش و یافته‌های مردم‌نگاران و انسان‌شناسان خصوصیات و شاخصه‌های آن قوم را استخراج می‌کند. روند سریع پیشرفت‌ها در قرن حاضر و تغییرات بنیادین در نحوه زندگی، موجب شد تا نهادهای افراد فراوانی با انگیزه پادشاست و حفظ سنت‌های اقوام و فرهنگ ایرانی، به تأسیس موزه مردم‌شناسی همت گمارند.
علاقه به حفظ هویت و احترام به پیشینه، انگیزه‌های اصلی مؤسسان موزه‌های مردم‌شناسی است و بیشتر موزه‌ها و موزه‌داران خصوصی این هدف را دنبال می‌کنند. برخی از موزه‌های مردم‌شناسی بر بازسازی نحوه زندگی مردم یک منطقه تأکید دارند. هدف غایی این موزه‌ها به تصویر درآوردن روش و نحوه زیست یک قوم خاص است که اطلاعات مربوط به عادات و روش زندگی از داده‌های مردم‌شناسان و قوم باستان‌شناسان استخراج شده و مجسمه‌ها بر این اساس طراحی و ساخته می‌شوند. یکی از گرایش‌های رایج در موزه‌های مردم‌شناسی و به تیخ آن ساخت مجسمه موزه‌ایرئال، بازسازی مراسم و آیین‌های خاص یک منطقه است. در این حالت مجسمه‌ساز با توجه به فضای و حال و هوای کلی مراسم مورد نظر، تعداد مشخصی مجسمه طراحی می‌کند تا در چینیسی مناسب، داستان و واقعه‌ای را برای مخاطب شرح دهند که البته استفاده از دکور، فضاسازی، امکانات صوتی و تصویری و… در هماهنگی با مجسمه‌ها باعث جذابیت و جلوه واقعی صحنه خواهد شد. به دلیل وجود ابنیه قدیمی متعدد در ایران یکی از رویکردهای رایج در ساخت موزه‌های مردم‌شناسی استفاده از بناهای قدیمی است زیرا با این روش علاوه بر حفظ بنای موردنظر کار فضاسازی آسان‌تر شده و مخاطب مستقیماً با بنا و فضا مواجه و آشنا می‌شود. در بعضی از موارد معماری تعیین‌کننده موضوع موزه است که در این صورت کانسپت موزه و در نتیجه نقش مجسمه‌ها براساس هویت و کارکرد بنا طراحی و ساخته می‌شوند.
حمام گنجعلی‌خان یکی از قدیمی‌ترین و موفق‌ترین نمونه‌ها در این زمینه به‌مثابه یکی از مظاهر زندگی اجتماعی و مرکز تجمع و تعامل افراد، نمایانگر نحوه سلوک و رسومات و زیست دوره قاجار است و مخاطب را با فضای کلی زندگی مردم عادی آن دوران آشنا می‌کند. یکی دیگر از اهداف رایج موزه‌های مردم‌شناسی حفظ مشاغل سنتی در حال فراموشی است. از آنجایی که ورود مدرنیسم و رواج شهرنشینی باعث تغییرات فراوانی در نحوه زندگی و در نتیجه نیازهای ایرانیان شد، بسیاری از مشاغل از رونق افتاد و برخی هم به تاریخ پیوست، به همین دلیل سازمان میراث فرهنگی در موزه‌های مردم‌شناسی هر منطقه با هدف حفظ مشاغل رو به زوال، اقدام به ساخت مجسمه مشاغل در معرض نابودی و همچنین مجسمه مومی برخی از آخرین استادکاران سنتی کرده است. از سوی دیگر موزه‌های خصوصی صاحبان مشاغل خانوادگی، به‌منظور تجلیل و بزرگداشت، نسبت به ساخت مجسمه هایپرئال بنیان‌گذار مجموعه، مبادرت ورزیده و با بازسازی صحنه کار و ابزار سنتی علاوه بر یادآوری قدمت و نمایش پیشینه، کارخانه یا کارگاه پیشرفته و مدرن امروز خود را نیز معرفی می‌کنند. نکته مهم در طراحی و بازسازی فضای کار و کارگاه، هماهنگی میان تمام اجزاء است. در کارگاه و فضای واقعی به دلیل کاربردی بودن این هماهنگی ضروری و بدیهی است اما در موزه برای بازسازی آن دقیق و توجه خاصی نیاز است. برای مثال عموماً در بازسازی یک کارگاه سنتی آهنگری وسایل و ابزار کار بدون توجه به کاربردشان با یک نظم ویتربنی و ساختگی به دیوار آویزان می‌شوند، درحالی‌که در یک کارگاه واقعی ابزار بر اساس نیاز آهنگر و در فاصله و دسترسی مناسب و با نظمی منطقی جای‌گذاری شده‌اند.

روز جهانی موزه فرصتی است برای توجه به این نگاه مهم در جامعه که عامل تعیین‌کننده‌ای در روند توسعه کشور است.

موزه بیشتر از آنکه یک مؤسسه و فضای فیزیکی باشد، یک نگاه است که کمیته ملی موزه‌های ایران سعی در گسترش و بسط این نگاه در بدنه جامعه دارد، از مسئولان تا متخصصان و از کارشناسان تا توده مردم؛ وقتی مسائل پیش‌روی خود را از این منظر بررسی می‌کنند، از ائتلاف سرمایه‌های مادی و معنوی خود پرهیز می‌کنند. وقتی فرد یا جامعه از این دریچه به مسائل پیش‌روی کشور می‌نگرد، توسعه و آینده را مبتنی بر سرمایه‌های تاریخی و گذشته خود قرار می‌دهد. در سرزمینی تاریخی مانند ایران تقریباً تمام مسائل دارای پاسخ هستند. «بهترین نقطه یک رودخانه برای ایجاد سد یا مناسب‌ترین مسیر بین دو شهر و نوع بهره‌برداری از آب» همگی شیوه‌های بومی و تاریخی خود را دارند. پیشرفت علم و فناوری سبب می‌شود که همه این پدیده‌ها بهتر و بدون هیچ‌گونه آسیب اجتماعی یا مادی انجام شود.

با نگاه موزه‌ای است که باید از حفر چاه عمیق خودداری کرد زیرا در سرزمین ایران از سود آب بهره می‌برند، نه سودی که در قالب سد، قنات و شیوه‌های بومی و نه از طریق حفر چاه عمیق انجام می‌شود. این موضوع بیانگر بهره‌برداری از سرمایه‌هایی است که متعلق به نسل‌های آتی بوده و نسل امروز نباید از آن استفاده کند. نگاه موزه‌ای در فرد باعث می‌شود از ائتلاف انرژی و هر سرمایه دیگری خودداری کنند.

موزه‌ها برای آموزش و پژوهش

نیز تسری یافته است.

اهمیت موزه‌ها در حفظ و انتقال دانش و فرهنگ از وجوه مختلف قابل بررسی است. از یک سو، موزه‌ها با حفاظت از اشیا و آثار تاریخی، حافظه جمعی بشر را حفظ می‌کنند، به‌این‌ترتیب مانع ازبین‌رفتن این گنجینه‌های ارزشمند به نفع نسل‌های آینده می‌شوند.از سوی دیگر این اشیا و آثار، گواهان خاموش تاریخ هستند و اطلاعات منحصربه‌فردی را درباره نحوه زندگی، آداب و رسوم، باورها و دستاوردهای تمدن‌های گذشته در اختیار ما قرار می‌دهند.

چنانچه تأمین زیرساخت‌های توسعه پایدار بر پایه دستاوردهای علمی و پژوهشی مبتنی بر تجارب زیسته سرزمینی بر مدار معاصربودن و بهره‌مندی از دستاوردهای نوین علمی و دانشی تعریف شود، موزه‌ها بازیگران بی‌رقیب توسعه پایدار محسوب می‌شوند. برای نمونه با نگاهی به بحران‌های فراینده معاصر می‌توان به‌خوبی به این نقش بی‌بدیل مؤسسات موزه‌ای پی برد. هیچ مؤسسه‌ای جز موزه را نمی‌توان یافت که نحوه زیست و سلوک با سرزمین خشک و کم‌آب ایران را آن‌چنان‌که در همه تاریخ خود و با وجود همه محدودیت‌های زیستی مایه اعجاب هر بیننده آشنا و ناآشنایی بوده!!!! برای‌مان بازگو کند. چگونه نیاکان‌مان توانسته‌اند با تمام این محدودیت‌ها به زندگی کیمیاگرانه خویش جلوه‌ای دلربوب و جذاب ببخشند؟ نحوه زیست و مواجهه‌شان با موانعی نظیر خشکسالی، زلزله، سیل و بسیاری از محدودیت‌های زیستی چه بوده است؟ سؤال‌هایی از این دست را در هیچ مؤسسه آموزشی و پژوهشی جز مؤسسات موزه‌ای نمی‌توان یافت. انبوه تجارب زیستی، نوآوری‌ها و خلاقیت‌هایی که به زندگی بهتر در این سرزمین منجر شده است، می‌تواند راهنمای شایسته‌ای برای زندگی بهتر در کشور عزیزمان باشد.تجارب ارزشمند در زمینه کنترل، هدایت و حفاظت از منابع آبی در آینه آثار ارزشمندی نظیر سد شاه‌عباسی و سد کریت در طبس، سد کبار در قم، بند امیر در شیراز، یل بند شادروان شوشتر، قمش‌های درزفول و… شهادت‌های تاریخی، معتبر و دست‌اولی از تجارب ایرانیان

در مدیریت منابع آبی سرزمین به دست می‌دهند. عبرت‌های تاریخی منحصر به میراث ملموس ایرانی نیست. میراث ناملموس مرتبط با مدیریت آب در مقیاس‌های خرد و کلان زندگی ایرانیان نیز مجموعه‌ای شگفت‌انگیز از شیوه زندگی و سلوک نیاکان‌مان را در خود جای داده است. الزامات زیستی که بنا بر ضرورت به‌عنوان بخشی از آداب و رسوم و عقاید و باورها وارد لایه‌ای از زندگی ایرانیان شده است. در دیگر حوزه‌ها نیز وضع به همین منوال است. در معماری و شهرسازی شهرها و بناهای تاریخی بهترین راهنما در زمینه ممانعت منابع زیستی بلکه تغییر نقش آنها به مزیت‌های زیست هستند. در زمینه‌ای که امروز صرفه‌جویی انرژی در بناها و محیط‌های شهری یکی از چالش‌های جدی تصمیم‌سازان عرصه معماری و شهرسازی است، چه راهنمای بهتر از میراث معماری و شهرسازی ایرانی می‌تواند در این زمینه مورد استفاده پژوهشگران قرار گیرد؟ آیا

در سال ۲۰۲۴، موزه‌های ایران بر موارد زیر تمرکز بیشتری خواهند داشت:

- آموزش باکیفیت: تضمین آموزش با کیفیت فرایگیری، عدالت و ارتقای فرصت‌های یادگیری مستمر برای همه.

- پژوهش‌های خلاقانه و نوآورانه: ایجاد زیرساخت‌های منططف علمی، زمینه‌ساز پیشرفت‌های دسترس‌پذیر و منطبق بر ظرفیت‌ها و تجارب بومی، پایدار، خلاق و نوآور. مؤسسات موزه‌ای در سال پیش‌رو مردم را دعوت می‌کنند که درباره آموزش تجدیدنظر کنند. آینده‌ای را تصور کنند که در آن اشتراک دانش یا را از موانع موجود فراتر می‌گذارد. گستره‌ای که نوآوری با عبرت‌های تاریخی و سنت یکی می‌شود. موزه‌ها به‌عنوان حافظان گنجینه‌های فرهنگی و تاریخی بشریت، نقشی محوری در حفظ و انتقال دانش و فرهنگ به نسل‌های آینده ایفا می‌کنند. همان‌گونه که اشاره شد در عصر حاضر، رسالت موزه‌ها فراتر از نمایش اشیا و آثار تاریخی و به طور فراینده‌ای به عرصه‌های آموزش و پژوهش

شرق

موزه؛ راهی برای غلبه بر ائتلاف سرمایه‌های ملی

سیداحمدحیط‌طباطبایی

این روش باعث نزدیکی و هم‌گرایی اجتماع و دورشدن از واگرایی می‌شود. موزه‌ها امروزه پاسخ‌گوی مشکلات و مسائل روز جامعه هستند؛ به‌همین‌دلیل موزه در ایران عامل مهم توسعه است و بی‌توجهی به آن باعث می‌شود اقدامات ما منجر به ایجاد ناهنجاری و موارد زیان‌بار برای جامعه شود.

محور فعالیت امسال موزه به آموزش و پژوهش اختصاص یافته است. مراد از آموزش به اشتراک گذاشتن دانش‌هایی است که در موزه‌ها نگهداری می‌شوند و در شکل کلی‌تر آزآدسازی تمام دانش‌هایی که در اختیار افراد و گروه‌های اجتماعی قرار داشته و حالا از طریق موزه‌ها همگان می‌توانند با این ارزش‌های علمی و فرهنگی آشنا شوند.

پژوهش به معنای درک، شناخت و آگاهی است. نتیجه کسب علم و دانش منجر به شناخت و دانایی می‌شود که خروجی آن هم‌زیستی و وفاق میان آحاد جامعه و صلح برای همگان است.

موزه به‌عنوان یک نهاد آموزشی و پژوهشی مکلف به انجام این‌ امور در فضای خود است.

آموزش و پژوهش در موزه به شکل دانشگاهی و حرفه‌ای نبود بلکه همانند آموزش مادر به فرزند در فرم عمومی و غیرمستقیم انجام می‌شود.

با توجه به این شعار؛ موزه‌ها باید در برنامه‌های خود اشتراک با دیگر موزه‌ها و جامعه محلی را در اولویت خویش قرار دهند و از طریق ارتقای سطح دانایی و آگاهی عمومی زمینه توسعه و صلح پایدار را فراهم کنند.

فناوری‌های تاریخی مرتبط با بهره‌مندی از انرژی‌های طبیعی و پاک در خانه‌های تاریخی نظیر طباطبایی کاشان، قوام شیراز، شیخ‌الاسلام اصفهان، مجاهد درزفول، میرزا جعفر خوسف و بسیاری از نمونه‌های ارزشمند نباید راهنمای جوانان خلاق و نوآور معاصر در زمینه خلق فناوری‌های نو و متناسب با ظرفیت‌های طبیعی و محیطی کشور در عرصه معماری قرار گیرند؟ لازم است بداینم که شناخت ظرفیت‌های سرزمینی به‌ویژه آنهایی که در طول تاریخ پرفرازونشیب این سرزمین قابل ارزیابی‌اند، می‌تواند زمینه‌ساز تدوین طرح‌های کلان به‌ویژه طرح‌های آموزشی قرار گیرد. از یاد نبریم که ایرانیان در همیشه تاریخ، دست به گریبان موانع زیستی متعدد بوده‌اند اما با شناخت درست ظرفیت‌های سرزمینی و خلاقیت و نوآوری توانسته‌اند ضمن غلبه بر موانع و محدودیت‌ها، زمینه تبدیل محدودیت‌ها به مزیت را به‌خوبی فراهم کنند. در دوره‌ای که در آن به سر می‌بریم، استفاده از تجارب زیستی برای پرهیز از آزمون و خطاهای پرهزینه و خطرناک به‌عنوان اصلی غیرقابل چشم‌پوشی پذیرفته شده است. در چنین زنجاهی مؤسسات موزه‌ای تنها پناهگاه ایران معاصر برای برون‌رفت از بحران‌های فراینده‌ای مانند حفظ محیط زیست و منابع زیستی، مدیریت زلزله و سیل، قیض و بسط‌های اقتصادی و انواع مشکلات مختلف دوره معاصر به‌شمار می‌روند. یادمان باشد که ایرانیان همه شایستگی‌های خود را در طول تاریخ پرفتخارشان در سایه حل‌وفصل مشکلات و محدودیت‌های فراوان و بهره‌برداری آگاهانه از منابع و مزیت‌های سرزمینی کسب کرده‌اند. و ایران و ایرانی برای استمرار آجات و حفظ اعتبار جهانی نیازمند رجوع به تجارب گذشته در سایه خلاقیت و نوآوری متناسب با دوره معاصر است. در این‌میان توجه به مؤسسات موزه‌ای در کسوت «نهادهای آموزشی و پژوهشی» زمینه رشد و توسعه کشور را با کمترین هزینه و در مسیر درست بیش‌ازپیش فراهم خواهد کرد. به‌این‌ترتیب این مؤسسات با به نمایش گذاشتن منابع و مجموعه‌های خود اعم از اسناد، مدارک، اشیا و آثار، به عموم مردم نقش آموزشی خود را انجام می‌دهند و زمینه را برای ادرک عمیق‌تر تاریخ و فرهنگ فراهم می‌کنند. بازدیدکنندگان موزه‌ها می‌توانند با مشاهده منابع و مجموعه‌های تاریخی – فرهنگی موزه‌ها درباره نحوه زندگی مردم در گذشته، چالش‌هایی که با آنها روبه‌رو بوده‌اند و راه‌حل‌هایی که برای حل‌وفصل این چالش‌ها خلق کرده‌اند، اطلاعات کسب کنند. این امر به نوبه خود، به آنها کمک می‌کند تا هویت خود را بهتر بشناسند و جایگاه خود را در تاریخ و فرهنگ بشری درک کنند. علاوه‌براین موزه‌ها می‌توانند به‌عنوان ابزار قدرتمندی برای ترویج گفت‌وگو و تفاهم بین فرهنگ‌های مختلف مورد توجه قرار گیرند. موزه‌ها با به نمایش گذاشتن اشیا و آثار اقوام و فرهنگ‌های مختلف کمک می‌کنند تا مردم درباره فرهنگ اقوام دیگر بیشتر بااومزند و دیدگاه‌های خود را درباره آنها گسترش دهند. این امر می‌تواند به ازبین‌بردن تعصبات و تبعیض‌ها و ایجاد جامعه‌ای صلح‌آمیزتر و عادلانه‌تر کمک کند.

در دوره معاصر موزه‌ها به مراکز پژوهشی و تحقیقاتی تبدیل شده‌اند؛ مراکزی که به پیشرفت دانش در زمینه‌های مختلف کمک می‌کنند. این امر به دلیل دسترسی موزه‌ها به منابع و مجموعه‌های منحصربه‌فرد تاریخی – فرهنگی است که می‌توانند برای انجام پژوهش‌ها و مطالعات مختلف استفاده شوند.

در پایان لازم به یادآوری است که مؤسسات موزه‌ای برای تبدیل‌شدن به کانون‌های آموزشی و پژوهشی موفق، باید اقدامات مختلفی را انجام دهند. موزه‌ها باید از کارکنان واجد شرایط و متخصص در زمینه‌های مختلف علمی و آموزشی برخوردار باشند. موزه‌ها باید از زیرساخت‌های مناسب برای انجام پژوهش‌ها و تحقیقات، مانند آزمایشگاه‌ها، کتابخانه‌ها و مراکز اسناد برخوردار باشند. موزه‌ها باید با دانشگاه‌ها، مؤسسات تحقیقاتی و دیگر سازمان‌های علمی و پژوهشی همکاری کنند. و نکته مهم اینکه موزه‌ها باید یافته‌های تحقیقاتی خود را از طریق انتشارات، رویدادها، نمایشگاه‌ها و برنامه‌های آموزشی به عموم مردم ارائه دهند.

فرارسیدن سال نو موزه‌ای را به جامعه موزه‌داری کشور تبریک و تهنیت عرض می‌کنیم.

بدینوسیله به اطلاع می‌رساند مهرشرکت بندار دارودرمان نوین به شماره ثبت ۵۵۵۲۲۴ و شناسه ملی ۱۴۰۰۹۰۱۵۷۶۰ از تاریخ۱۴۰۳/۰۲/۲۴ تا ۱۴۰۳/۰۲/۲۶مقفود گردیده است. لذا هر گونه اسناد با این طرح مهر شده از تاریخ مذکور بدون امضای مدیرعامل هیچگونه مرجعیت قانونی واجرابی نداشته و تمامی اسناد با مهرشرکت وامضای مدیرعامل قابل استناداست.

کارت خودروپژو پارس سفید مدل ۱۴۰۱ به شماره پلاک ۲۵۸۲۵۳۳۸۵ ایران ۲۴ شماره شاسی NAAN11EE·NH۸۷۲۲۱۴ و شماره موتور ۱۳۹B۰۲۸۳۵۲۶ به نام نادیا بنی نجار با کدملی ۲۰۰۳۳۰۸۰۵۹ در تاریخ ۱۴۰۳/۲/۲۴ مقفود شده و فاقد اعتبار است.

به اطلاع عموم میرساند دفترچه قرارداد واگذاری حق انتفاع و بهره برداری زمین به شماره ۳۱۲۴۸ مورخ ۱۴۰۰/۰۶/۰۱ واقع در شهرک صنعتی محمود آباد بنا به استشهاده به تنظیمی مورخ ۱۴۰۳/۰۲/۰۱ مقفود گردیده است. بنابراین دفترچه مذکور از درجه اعتبار ساقط بوده و هرگونه سوء استفاده از آن قابل پیگرد قانونی خواهد بود. لذا بنابر مراتب فوق تنها دفترچه المثنی دارای اعتباری می باشد.

به اطلاع عموم میرساند دفترچه قرارداد واگذاری حق انتفاع و بهره برداری زمین به شماره ۳۱۲۵۰ مورخ ۱۴۰۰/۰۶/۰۱ واقع در شهرک صنعتی محمود آباد بنا به استشهاده به تنظیمی مورخ ۱۴۰۳/۰۲/۰۱ مقفود گردیده است. بنابراین دفترچه مذکور از درجه اعتبار ساقط بوده و هرگونه سوء استفاده از آن قابل پیگرد قانونی خواهد بود. لذا بنابر مراتب فوق تنها دفترچه المثنی دارای اعتباری می باشد.

به اطلاع عموم می‌رساند دفترچه قرارداد واگذاری حق انتفاع و بهره برداری زمین به شماره ۳۱۱۸۲ مورخ ۱۴۰۰/۰۹/۰۲ واقع در شهرک صنعتی محمود آباد بنا به استشهاده به تنظیمی مورخ ۱۴۰۳/۰۲/۰۱ مقفود گردیده است. بنابراین دفترچه مذکور از درجه اعتبار ساقط بوده و هرگونه سوء استفاده از آن قابل پیگرد قانونی خواهد بود. لذا بنابر مراتب فوق تنها دفترچه المثنی دارای اعتباری می باشد.

به اطلاع عموم میرساند دفترچه قرارداد واگذاری حق انتفاع و بهره برداری زمین به شماره۳۱۲۴۹ مورخ ۱۴۰۰/۰۶/۰۱ واقع در شهرک صنعتی محمود آباد بنا به استشهاده به تنظیمی مورخ ۱۴۰۳/۰۲/۰۱ مقفود گردیده است. بنابراین دفترچه مذکور از درجه اعتبار ساقط بوده و هرگونه سوء استفاده از آن قابل پیگرد قانونی خواهد بود. لذا بنابر مراتب فوق تنها دفترچه المثنی دارای اعتباری می باشد.

قرارداد شماره ۸۸۱۱۵۸۵۴ به نام قرارداد سهم ۶۳ متری مربوط به پروژه چیتگر مقفود گردیده و آن یک نسخه از درجه اعتبار ساقط می باشد.

شناسنامه مالکیت (برگ سبز) خودرو فونیکس TIGGO 8 PRO MAX رنگ مشکی مدل ۱۴۰۳ به شماره پلاک ایران ۶۰- ۲۸۷ ب ۳۲ و شماره موتور MVMF4J20AFR012795 و شماره شاسی NATVBAGB5R1014178 به نام مصطفی ارضی مقفود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

^[1] به اطلاع عموم میرساند دفترچه قرارداد واگذاری حق انتفاع و بهره برداری زمین به شماره ۳۱۱۸۲ مورخ ۱۴۰۰/۰۹/۰۲ واقع در شهرک صنعتی محمود آباد بنا به استشهاده به تنظیمی مورخ ۱۴۰۳/۰۲/۰۱ مقفود گردیده است

^[2] به اطلاع عموم می‌رساند دفترچه قرارداد واگذاری حق انتفاع و بهره برداری زمین به شماره ۳۱۲۴۹ مورخ ۱۴۰۰/۰۶/۰۱ واقع در شهرک صنعتی محمود آباد بنا به استشهاده به تنظیمی مورخ ۱۴۰۳/۰۲/۰۱ مقفود گردیده است